

hop

hop

hop

STEN KAALØ

**hop
hop
hop**

Digte 2022

Forlaget Vandkunsten

INDHOLD

Ups	7	Hånden på hjertet	53
Hoppet	9	Hopperi	35
Bilerne rundt om stalden	11	Smag	57
Midsommer	12	Forårseftermiddag i tresserne	59
Overjordisk	13	Smeltet sne	61
Herfra og dertil	16	Solen	62
Indkøb	17	Skulkere	63
Alene os	18	Gl. Jernbanevej 2. sal til højre, 1963	64
Stranden	20	Fødselsdag i Skagen	65
Paris	22	På Mars	67
Mor og Far	24	Fåret og paven og blæserkvintetten	69
Fra Amerika	25	Stilleben	70
Hop	27	Pjask	71
I ambulatoriet	29	Brev	72
Inden døden	31	Sammen	73
Dage og nætter	32	Ballantine's	75
Den der sover	35	Hop hop hop	77
Åh ved I hvad	36	Okkeja	78
Symposium på møddingen	41	Sol	79
På halv	48	Så er det sagt	81
Det mulige	49		
Fotografi	51		
Intethed	52		

Op igen
rejs dig
der er ikke anden udvej

om næsen er skrabet
knæet bløder
hovedet dunker

om hjertet klapper
lungen piber
galden skriger

prøv igen
se på verden
den venter dig

det er din verden
sol regn og sne
dag og nat

op igen
absolut ingen her
er perfekt

alle falder
på den ene eller anden måde
der kommer en dag

ups
så ligger vi der
det føles idiotisk

måske skamfuldt
diskvalificerende
og det ser fjollet ud

hiv energien frem
bliv ikke liggende
rejs dig

der er ingen anden udvej
kun denne ene ting at gøre
op!

Elskede du ved det ikke
du står i lyset med ryggen til –

det begynder
i den anden ende af rummet

jeg sætter af
med begge ben og svæver

opad fremad
lykkelig og udødelig

glider sagte henad loftet
fra mørket mod lyset

den affældige
i sofaen får øje på mig og råber

se en krokodille
på vej forbi lysekronen

min brystkasse
strejfer det hvidtede loft

krystallysekronens
glas begynder at klirre

fremad går det
jeg svæver gennem værelset

på ryggen – som
en højdespringer på stadion

hen imod bordet
hvor du står ved vinduet med kagen

gennem ruden lyser sneen
som flødeskum mellem affaldet

du trækker vejret
jeg lægger nakken tilbage

du bøjer ansigtet opad
ser imod mig

blinkende skærer
lagkagekniven i baggårdens lys

din ånde rammer min
og vore læber mødes.

BILERNE RUNDT OM STALDEN

Kulden går til marv og ben
bøgen springer ud
morgensolen er en glødende mønt
et stykke over horisonten
til venstre for kirketårnet
ulidelig at se imod
skyggerne lange som ved aftenstid
bare i modsat retning

fra en gård et stykke væk
lyder brag efter brag
som vælter de nu staldmurerne
ned oveni bilerne
de har parkeret
rundt om bygningen

oppe i den frosthvide himmel
efterlader flyet
sin varme stribe
flaget hænger
som en slatten klud.